

ДИРЕКТИВА 97/41/ЕО НА СЪВЕТА

от 25 юни 1997 година

**за изменение на Директиви 76/895/ЕИО, 86/362/ЕИО, 86/363/ЕИО и 90/642/ЕИО
отнасящи се до определяне на максимално допустими граници на остатъчни
вещества от пестициди в и по плодове и зеленчуци, зърнени култури, храни от
животински произход и някои продукти от растителен произход, включително
плодове и зеленчуци**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че Директиви 86/362/ЕИО на Съвета от 24 юли 1986 г. относно определянето на максималното съдържание на остатъчните пестициди в и по зърнените култури⁴, 86/363/ЕИО от 24 юли 1986 г. относно определянето на максимални нива на остатъци от пестициди в и върху хранителните продукти от животински произход⁵ и 90/642/ЕИО от 27 ноември 1990 г. относно установяване на максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди в и по някои продукти от растителен произход, включително плодове и зеленчуци⁶, установяват общ режим, регламентиращ задължителни граници на остатъчни вещества в рамките на Общността;

като има предвид, че въпросният режим регламентира постепенното прехвърляне, след техническа преценка, на установените максимално допустими граници на остатъчни вещества, установени в съответствие с Директива 76/895/ЕИО на Света от 23 ноември 1976 г. относно определянето на максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди в и върху плодове и зеленчуци⁷, установени с Директива 90/642/ЕИО; като има предвид, че такова прехвърляне е вече направено за някои граници и е все още в процес на разработване при други;

¹ ОВ С 201, 5.8.1995 г., стр. 8 и ОВ С 103, 2.4.1997 г., стр. 20.

² ОВ С 320, 28.10.1996 г., стр. 96.

³ ОВ С 82, 19.3.1996 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 221, 7.8.1986 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Директива 96/33/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 35).

⁵ ОВ L 221, 7.8.1986 г., стр. 43. Директива, последно изменена с Директива 96/33/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 35).

⁶ ОВ L 350, 14.12.1990 г., стр. 71. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12).

⁷ ОВ L 340, 9.12.1976 г., стр. 26. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12).

като има предвид, че Директива 91/414/ЕИО на Света от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара ⁸ на продукти за растителна защита, регламентира механизъм, обвързващ процедурата по издаване на разрешение за продукт за растителна защита, съдържащ активното вещество, упоменато в приложение I към настоящата директива, със задължението на съответната държава-членка, издала разрешението, да определи временни максимално допустими граници на остатъчно вещество от съответното активно вещество в третираните култури; като има предвид, че този механизъм също така предоставя на Комисията мандат да определи, на базата на временните максимално допустими граници, установени от държавите-членки, временни максимални допустими граници на остатъчни вещества, приложими в рамките на Общността; като има предвид, че за по-голяма яснота, определените в съответствие с въпросния механизъм временни максимално допустими граници на остатъчни вещества, трябва по подходящ начин да се интегрират с приложенията към Директиви 86/362/ЕИО, 86/363/ЕИО и 90/642/ЕИО;

като има предвид, че е належащо въвеждането на правила относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества за сушени и/или преработени единични земеделски продукти или съставни храни, с оглед гарантирането на подходяща защита на здравето на човека и нормално функциониране на вътрешния пазар по отношение на такива продукти;

като има предвид, че държавите-членки трябва да предвидят възможност за установяване на максимално допустими граници на остатъчни вещества за продукти от други държави-членки, с оглед предотвратяването, доколкото е възможно, на евентуални търговски проблеми, дължащи се на отсъствието на система от хармонизирани максимално допустими граници на остатъчни вещества при някои комбинации остатъчни вещества /продукти;

като има предвид, че помирителна процедура е необходима в случаите, когато в практиката са възникнали пречки пред търговията в Общността поради отсъствие на система от хармонизирани максимално допустими граници на остатъчни вещества при някои видове остатъчно вещества /комбинации от продукти;

като има предвид, че ефективен мониторинг на остатъчни вещества от пестициди трябва да бъде систематично организиран, както на национално равнище, така и на равнището на Общността, с оглед гарантирането на съответствие с установените задължителни нива и допринасянето в максимална степен за доверието на потребителите в постигнатата степен на защита на здравето на човека;

като има предвид, че е особено важно, за да се осигури високо ниво на защита на потребителите, да се гарантира извършването на проверки за съответствие с установените максимално допустими граници на остатъчни вещества; като има предвид, че подобни проверки трябва да обхващат, доколкото е възможно, всички продукти от растителен произход, обхванати от директивите за остатъчни вещества от пестицидите; като има предвид, че, все пак, наличните ресурси трябва да бъдат оползотворявани оптимално и, следователно, може да се окаже ненужно извършването

⁸ ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12).

на проверки върху преработени, сушени или съставни храни или междинни продукти в процес на преработка, доколкото достатъчен брой проверки са били осъществени върху изходните продукти;

като има предвид, че е необходимо някои клаузи от Директиви 76/895/ЕИО, 86/362/ЕИО и 86/363/ЕИО да бъдат актуализирани с оглед тяхното привеждане в съответствие със сходни разпоредби на Директива 90/642/ЕИО, с оглед постигането на последователност в прилагането на всички разпоредби относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди;

като има предвид, че внасянето на изменения в приложенията като следствие от развитието на научното и техническото познание, определянето на временни максимално допустими граници на остатъчни вещества и установяването на коефициенти на разреждане или фактори на концентрация, свързани с някои операции на сушене или преработка на продуктите, са технически мерки; като има предвид, че процедурата на Регулаторния Комитет за вземане на решения изглежда подходяща за приемането на такива мерки, така че да се гарантира ефективно и рационално прилагане на мерките в изпълнение на Директиви 76/895/ЕИО, 86/362/ЕИО, 86/363/ЕИО, 90/642/ЕИО, 91/414/ЕИО и други относими директиви;

като има предвид, че подходящата защита на здравето на човека и нормалното функциониране на вътрешния пазар, налагат своевременно прилагане на измененията в приложенията от страна на държавите-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 76/895/ЕИО се изменя както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

1. Настоящата директива се отнася до продукти, предназначени за консумация от човека, или в изключителни случаи – за консумация от животни, изброени в Общата митническа тарифа, определени в приложение I, и в които или върху които се намират остатъчните вещества от пестициди, изброени в приложение II.

2. Настоящата директива се прилага също така и за същите продукти след сушене или преработка или след включването им в съставни храни, доколкото те могат да съдържат някои остатъчни вещества от пестициди.

3. Настоящата директива се прилага, без да се накърнява Директива 91/321/ЕИО на Комисията от 14 май 1991 г. относно продуктите за кърмачета и последващите продукти* и Директива 96/5/ЕО на Комисията от 16 февруари 1996 г. относно преработените храни на зърнена основа и детски храни, предназначени за кърмачета и малки деца**. Все пак, до установяването на максимално допустими граници в съответствие с изискванията на член 6 от Директива 91/321/ЕИО или член 6 от

Директива 96/5/ЕО разпоредбите на член 5а, параграф 1 и параграфи 3-6 от настоящата директива се прилагат за съответните продукти.

*ОВ L 175, 4.7.1991 г., стр. 35. Директива последно изменена с Директива 96/4/ЕО (ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 12).

**ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 17.”

2. Член 2 се заменя със следния текст:

„Член 2

По смисъла на настоящата директива:

1. „остатъчни пестициди” означава остатъчни вещества от пестицидите и техните метаболити и продукти от разпадане или от реакции, определени в приложение II, които присъстват в или по продуктите, упоменати в член 1;

2. „пускане в обращение” означава всяко разместване след реколтата на упоменатите в член 1 продукти, независимо дали е възмездно или не;

3. Член 4, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Когато дадена държава-членка, в резултат на нова информация или на преоценка на вече съществуваща информация, счете, че максимално допустимите граници, определени в приложение II, представляват опасност за здравето на човека или на животните, и следователно изисква предприемането на спешни действия, въпросната държава-членка може да намали временно максимално допустимите граници на своята територия. В този случай, тя трябва незабавно да уведоми останалите държави-членки и Комисията за предприетите мерки заедно с изложение на мотивите за това”;

4. Член 5 се заменя със следния текст:

„Член 5

Измененията на приложения I и II като следствие от развитието на научното и техническото познание, се приемат в съответствие с процедурата, цитирана в член 7. По-специално, при установяването на максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди, следва да се отчита съответната оценка на риска при поемането на храната и броя и качеството на наличните данни”;

5. Добавя нов член, както следва:

„Член 5а

1. По смисъла на настоящия член държавата-членка на произхода се определя като държавата-членка, на чиято територия продуктът, посочен в член 1, параграфи 1 и 2 се произвежда и търгува законно или е пуснат свободно в обращение, а държавата-членка по местоназначение се определя като държавата-членка, на чиято територия

въпросният продукт се внася и пуска в обращение за операции, различни от транзита към друга държава-членка или трета страна;

2. Държавите-членки предприемат мерки за установяване на максимално допустими граници за остатъчни вещества от пестициди, независимо дали временни или постоянни, за продуктите, упоменати в член 1, параграфи 1 и 2, които са били внесени на тяхна територия от държава-членка на произхода, отчитайки добрата земеделска практика в държавата-членка на произхода, и без да се накърняват изискванията, необходими за защита на здравето на потребителите, в случаите, когато не са били установени максимално допустими граници за остатъчни пестициди за въпросните продукти в съответствие с член 5.

3. В случай, че:

- не са били установени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди за продуктите, упоменати в член 1, параграфи 1 и 2 в съответствие с член 5, и

- продукти, които удовлетворяват максималните допустими граници на остатъчни вещества от пестициди, прилагани в държавата-членка по произход, са били подложени в държавата-членка по местоназначение на мерки, чийто ефект е да забранят или ограничат пускането в обращение на въпросния продукт на основание на това, че продуктът съдържа остатъчни вещества от пестициди в граници, надвишаващи максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, приети в държавата-членка на местоназначението, и

- държавите-членки по местоназначение са въвели нови максимално допустими граници за остатъчни вещества или са променили границите, установени в тяхното законодателство, или са внесли промени в проверките, които са несъразмерни или дискриминационни в сравнение с проверките на тяхната вътрешна продукция, или максимално допустимите граници на остатъчни вещества, прилагани от държавата-членка по местоназначение, се различават съществено от съответните граници, установени от други държави-членки, или максималните граници за остатъчни вещества, прилагани от държавата-членка по местоназначение се явява несъразмерно защитна в сравнение с равнището на защита, прилагано от държавата-членка относно пестициди, представляващи сходен риск или за други сходни земеделски продукти или храни,

прилагат се следните разпоредби с изключителен характер:

- а) държавата-членка по местоназначение съобщава приетите мерки на останалите държави-членки и на Комисията в 20-дневен срок от тяхното приемане. Нотификацията съдържа документи, подкрепящи всички факти, свързани с приетите мерки.

- б) въз основа на уведомлението, посочено в буква а), двете заинтересувани държави-членки установяват незабавно контакт помежду си, за да отменят, когато това е възможно, забранителния или ограничителния ефект от мерките, предприети от държавата-членка по местоназначение, посредством съгласувани мерки между двете държави; държавите-членки представят всякаква поискана информация една на друга.

В срок от три месеца от датата на нотификацията, посочената в буква а) заинтересуванa държава-членка информира Комисията за резултатите от тези контакти и по-специално за мерките, които има намерение да предприеме, ако такива се предвиждат, включително относно съгласуваните максимално допустими граници на остатъчни пестициди. Държавите-членки по произход информират останалите държави-членки за резултатите от тези контакти;

в) Комисията отнася незабавно въпроса до Постоянния комитет по фитосанитарни въпроси и, по възможност, излиза с предложение за включване в приложение II на временни максимално допустими граници на остатъчни вещества, приети в съответствие с процедурата по член 7.

В своето предложение, Комисията взема под внимание съществуващото научно и техническо познание по въпроса и по-специално данните, предоставени от заинтересованите държави-членки особено що се отнася до токсикологичните анализи и изчислителните ADI, добрата земеделска практика и експерименталните данни, използвани от държавата-членка по произход за установяването на максимално допустими граници на остатъчно вещество, заедно с мотивите, посочени от държавата-членка по местоназначение за предприемането на въпросните мерки.

Периодът на действие на временните максимално допустими граници се определя в приетите законодателни актове и не може да надвишава четири години. Въпросният период може да бъде обвързан с предоставянето от страна на заинтересуваната държава-членка по произход и/или други заинтересувани държави-членки, на експериментални данни, поискани от Комисията, за да определят максимално допустими граници на остатъчно вещество в съответствие с член 5. По тяхна молба, Комисията и държавите-членки са информирани редовно по отношение на определената програма за изпитания.

4. Всички, предвидени в параграфи 2 или 3, мерки се предприемат от държавите-членки при надлежно зачитане на техните задължения по Договора, по-специално на членове 30-36 от него.

5. Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. относно определяне на процедура за осигуряване на информация в областта на техническите стандарти и нормативи*, не се прилага за мерките, приети и оповестени от държавите-членки съгласно параграф 3 от настоящия член.

6. Подробни мерки относно прилагането на процедурата, установена в настоящия член, могат да бъдат приети в съответствие с процедурата, определена в член 8 .

* ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Решение 96/139/ЕО (ОВ L 32, 10.2.1996 г., стр. 31).

6. Параграфи 2, 3 и 4 от член 7 се заменят със следния текст:

„2. Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които ще бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срока, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф

2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да приеме по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета ще бъдат претеглени по начина определен в този член. Председателят не гласува.

3. Комисията приема набелязаните мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

4. Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията незабавно внася предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

5. Ако, в период от три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията, освен в случаите, когато Съветът се е произнесъл против мерките, с обикновено мнозинство”;

7. Параграфи 2, 3 и 4 от член 8 се заменят със следния текст:

„2. Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерки, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срока, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да приеме по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета се претеглят по начина определен в този член. Председателят не гласува.

3. Комисията приема набелязаните мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

4. Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията незабавно внася предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

5. Ако в период от 15 дни от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията, освен в случаите, когато Съветът се е произнесъл против мерките с обикновено мнозинство”;

8. Добавя се следният член:

„ Член 8 а

Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Представителят на Комисията представя на комитета проекти за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срока, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф

2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да приеме по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета се претеглят по начина, определен в този член. Председателят не гласува.

Комисията приема набелязаните мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията незабавно внася предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичане на срок от три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.”

9. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

1. Настоящата директива се прилага за продуктите, упоменати в член 1, предназначени за износ към трети страни. Все пак, максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, установени в съответствие с настоящата директива не се прилагат за продукти, обработени преди износа, ако за тях задоволително може да бъде установено, че:

а) третата страна по местоназначение налага изискване за специална обработка, за да предотврати въвеждането на вредни организми на нейна територия; или

б) обработката е необходима за опазване на продукта от действието на вредни организми при транспорта до третата страна на местоназначението и съхранението на нейна територия.

2. Настоящата директива не се прилага за продукти, упоменати в член 1, ако за тях задоволително може да бъде установено, че са предназначени за:

а) производство на продукти, различни от храни или фуражи за животни; или

б) засяване или засаждане.”

10. След член 10 се добавя следният член:

„Член 10 а

Държавите-членки приемат закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се гарантира, че измененията в приложение II, произтичащи от решенията, упоменати в член 5, могат да бъдат приложени на тяхна територия в рамките на не-повече от осем месеца след тяхното приемане и в рамките на по-кратък срок за прилагане, когато това се налага поради неотложни причини, касаещи опазване здравето на човека .

С оглед закрилата на законните очаквания, актовете на Общността по прилагането на законите могат да предвиждат преходни периоди за прилагането на някои максимално допустими граници на остатъчни вещества, позволяващи нормалната търговия със събраните продукти.”

Член 2

Директива 86/362/ЕИО се изменя, както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

1. Настоящата директива се прилага за продуктите, изброени в приложение I, за продуктите, получени от тях след сушене или преработка и за съставните храни, в чийто състав са включени, доколкото те могат да съдържат остатъчни вещества от пестициди.

2. Настоящата директива се прилага, без да се накърняват следните директиви:

а) Директива 74/63/ЕИО на Съвета от 17 декември 1973 г. относно определяне на максимално допустимите граници от нежелани вещества и продукти във фуражите*;

б) Директива 76/895/ЕИО на Съвета от 23 ноември 1976 г. относно определянето на максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди в и върху плодове и зеленчуци**;

в) Директива 90/642/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно установяването на максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди в и по някои продукти от растителен произход, включително плодове и зеленчуци***

г) Директива 91/321/ЕИО на Комисията от 14 май 1991 г. относно продуктите за кърмачета и последващите продукти**** и Директива 96/5/ЕО на Комисията от 16 февруари 1996 г. относно преработените храни на зърнена основа и детските храни и детски храни, предназначени за кърмачета и малки деца*****. Въпреки това, до установяването на максимално допустими граници в съответствие с член 6 от Директива 91/321/ЕИО или член 6 от Директива 96/5/ЕО, разпоредбите на член 5а, параграф 1 и параграфи 3-6 от настоящата директива се прилагат за съответните продукти.

3. Настоящата директива се прилага и за продуктите, посочени в параграф 1, предназначени за износ към трети страни. Въпреки това, максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, определени в съответствие с настоящата директива не се прилагат за продукти, обработени преди износа, за които задоволително може да бъде установено, че:

а) третата страна по местоназначение налага изискване за специална обработка, за да се предотврати въвеждането на вредни организми на нейна територия; или

б) обработката е необходима за опазване на продукта от действието на вредни организми при транспорта до третата страна по местоназначение и съхранението на нейна територия.

4. Настоящата директива не се прилага за продуктите, посочени в параграф 1, когато за тях може задоволително да бъде установено, че са предназначени за:

а) производството на продукти, различни от храни и фуражи за животни; или

б) засяване или засаждане.

* ОВ L 38, 11.2.1974 г., стр. 31. Директива, последно изменена с Директива 96/25/ЕО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 35).

** ОВ L 340, 9.12.1976 г., стр. 26. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12).

*** ОВ L 350, 14.12.1990 г., стр. 71. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12).

**** ОВ L 175, 4. 7.1991 г., стр. 35. Директива, последно изменена с Директива 96/4/ЕО (ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 12).

***** ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 17.”

2. В член 2, параграф 1 отпадат думите „изброени в приложение II”.

3. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

1. Независимо от член 6, продуктите, посочени в член 1 не трябва да съдържат, от момента на тяхното пускане в обращение, остатъчни вещества от пестициди в концентрации, по-високи от определените в списъка, посочен в приложение II.

Списъкът на остатъчни вещества от пестициди и техните максимално допустими граници се установява в приложение II в съответствие с процедурата, определена в член 12, като се отчита на научното и техническото познание към момента.

2. В случаите на сушени или преработени продукти, чиито максимално допустими граници не са изрично установени в приложение II, приложимата максимално допустима граница се определя в приложение II, като се вземат предвид съответно, концентрацията, достигната в процеса на сушене или концентрацията или разреждането, постигнати при преработката. Факторът на концентрация или на разреждане, постигнат при някои операции на сушене или преработка може да бъде определен за някои сушени или преработени продукти в съответствие с процедурата определена в член 12.

3. В случаите на съставни храни, които съдържат смес от съставки и за които не са определени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди,

приложимите максимално допустими граници на остатъчни вещества не могат да надвишат границите, определени в приложение II, отчитайки относителната концентрация на съставките в сместа и също така разпоредбите на параграф 2.

4. Държавите-членки гарантират, най-малкото чрез контролни проби, съответствието с максимално допустимите граници, посочени в параграф 1. Необходимите проверки и наблюдения се изпълняват в съответствие с Директива 89/397/ЕИО на Съвета от 14 юни 1989 г. относно официалния контрол на храните*, с изключение на член 14 от нея, и Директива 93/99/ЕИО на Съвета от 29 октомври 1993 г. относно допълнителни мерки, свързани с официалния контрол върху храните**, с изключение на членове 5, 6 и 8 от нея.”

* ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 23.

** ОВ L 290, 24.11.1993 г., стр. 14.

4. Член 5 се заменя със следните два члена:

„Член 5

Когато за продукт, принадлежащ към групата, упомената в приложение I, временна максимално допустима граница на остатъчно вещество от пестициди, приложим в рамките на Общността, е бил определен от Комисията, в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 1, буква е) от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно предлагането на препарати за растителна защита на пазара*, тази граница се посочва в приложение II с позоваване на цитираната процедура.

Член 5 а

1. По смисъла на настоящия член държава-членка по произход се определя като всяка държавата-членка, на чиято територия продуктът, упоменат в член 1, параграф 1 законно се произвежда или пуска в свободно обращение, а държава-членка по местоназначение като държавата-членка, на чиято територия въпросният продукт се внася и пуска в обращение за операции, различни от транзита към друга държава-членка или трета страна;

2. Държавите-членки въвеждат мерки за установяване на максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди, както постоянни, така и временни, за продуктите, посочени в член 1, параграф 1, внесени на тяхна територия от държавата-членка по произход, като се отчита добрата земеделска практика в държавата-членка по произход и без да се накърняват условията, необходими за защитата на здравето на потребителите, в случаите, когато не са били определени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди за тези продукти в съответствие с член 4, параграф 1 или член 5,

3. В случай, че:

- не са били установени максимално допустими граници на остатъчни пестициди за продукти, посочени в член 1, параграф 1 в съответствие с член 4, параграф 1 или член 5, и

- продуктът, който удовлетворява максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, приложими в държавата-членки по произход, е бил подложен в държавата-членка по местоназначение на мерки, чийто ефект е да забранят или ограничат неговото пускане в обращение на основание, че продуктът съдържа остатъчни вещества от пестициди в граници, надвишаващи максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, приети в държавата-членки по местоназначение, и

- или държавата-членка по местоназначение е въвела нови максимално допустими граници на остатъчни вещества, или е променила границите, определени в нейното законодателство, или е променила проверките, които са несъразмерни и/или дискриминационни в сравнение с проверките за вътрешната ѝ продукция, или максимално допустимите граници на остатъчни вещества, прилагани от държавата-членка по местоназначение се различават съществено от съответните граници, въведени от други държави-членки, или максимално допустимите граници на остатъчни вещества, приложени от държавата-членка по местоназначение е равнище на защита, несъразмерно с равнището на защита, прилагано от държавата-членка относно пестициди със сходен риск или за сходни земеделски продукти или храни,

прилагат се следните разпоредби с изключителен характер:

а) държавата-членка по местоназначение съобщава за предприетите мерки останалите заинтересувани държави-членки и Комисията в 20-дневен срок от датата на тяхното приемане. Нотификацията съдържа документи за всички факти относно въпросните мерки.

б) въз основа на нотификацията, цитирана в буква а), двете заинтересувани държави-членки установяват незабавно контакт помежду си, за да отстранят, когато това е възможно, забранителния или ограничителния ефект от мерките, предприети от държавата-членка по местоназначение, посредством съгласувани между двете държави нови мерки; държавите-членки си предоставят взаимно всякаква поискана информация.

В срок от три месеца от датата на посочената в буква а) нотификация, всяка заинтересувана държава-членка информира Комисията за резултатите от тези контакти и по-специално за мерките, които има намерение да предприеме, ако такива се предвиждат, включително относно съгласуваните максимално допустими граници. Държавата-членка по произход информират останалите държави-членки за резултатите от въпросните контакти;

в) Комисията отнася въпроса незабавно до Постоянния фитосанитарен комитет и, по възможност, внася предложение, насочено към установяването в приложение II на временни максимално допустими граници на остатъчни вещества, каквито се приемат в съответствие с процедурата, определена в член 7.

В своето предложение, Комисията взема под внимание съществуващото научно и техническо познание по въпроса и по-специално информацията, предоставена от заинтересуваните държави-членки, особено що се отнася до токсикологичните оценки и изчислителните ADI, добрата земеделска практика и експерименталните данни, използвани от държавата-членка по произход за установяване на максимално допустимите граници на остатъчни вещества, както и посочени от държавата-членка по местоназначение мотиви, за предприемането на въпросните мерки.

Периодът на действие на временните максимално допустими граници се определя в приетите законови актове и не може да надвишава четири години. Този период може да бъде обвързан с представяне, от страна на държавата-членка по произход и/или други заинтересувани държави-членки, на експерименталните данни, изисквани от Комисията, за да установи максималните допустими граници на остатъчни вещества в съответствие с член 5. По тяхно молба, Комисията и държавата-членка могат да бъдат информирани относно установената програма на изпитанията.

4. Всички мерки, предвидени в параграфи 2 или 3, се предприемат от държавата-членка при надлежно спазване на техните задължения по Договора и по-специално на членове 30 - 36 от него.

5. Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. относно определяне на процедура за информация в областта на техническите стандарти и нормативи**, не се прилага за мерките, приети и нотифицирани от държавите-членки съгласно параграф 3 от настоящия член.

6. Подробни мерки относно прилагането на процедурата, определена в настоящия член, могат да бъдат приемани в съответствие с процедурата, определена в член 8 .

* ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12).

** ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Директива 96/139/ЕО (ОВ L 32, 10.2.1996, стр. 31)."

5. Член 7 се заменя със добавя следния текст:

„Член 7

1. Държавите-членки определят органът, който да гарантира, че наблюдението, посочено в член 4, параграф 4, е било осъществено.

2. а) до 30 юни всяка година държавите-членки изпращат до Комисията своите предварителни програми за следващата календарна година. Въпросните предварителни програми трябва да съдържат най-малко следното:

- продуктите, които ще бъдат проверени и броя на проверките, които ще бъдат направени;

- остатъчното съдържание на пестициди, което ще бъде проверявано;

- критериите, които се прилагат при изработването на програмите.

б) до 30 септември всяка година Комисията изпраща до Постоянния фитосанитарен комитет проект за препоръка, установяващ координирана програма на Общността за наблюдение, в която се определя вземането на конкретни проби, които да бъдат включени в национална програма за наблюдение. Препоръката се приема в съответствие с процедурата, установена в член 11б. Основната цел на програмата на Общността за наблюдение трябва да бъде оптималното оползотворяване на пробите от зърнени култури, включени в групата, изброена в приложение I, произведени в Общността или внесени на нейна територия, за да се гарантира съответствие с максималните прагове на остатъчно съдържани на пестициди, установени в приложение II.

3. До 31 август всяка година държавите-членки трябва да изпратят до Комисията и до останалите държави-членки резултатите от анализите на пробите, взети предишната година в рамките на координираната програма на Общността за наблюдение и на програмата на Общността за наблюдение. Комисията сверява и събира въпросната информация заедно с резултатите от проверките, извършени в съответствие с Директиви 86/363/ЕИО * и 90/642/ЕИО и анализира:

- нарушенията на максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди, и

- средните актуални граници на остатъчни вещества и съответните им стойности по отношение на установените максимално допустими граници на остатъчни вещества. Комисията постепенно трябва да изработи система, подготвяйки координираната програма за наблюдение, която може да позволи оценката на актуалната експозиция на храните на пестициди.

Комисията изпраща въпросната информация на държавите-членки в рамките на Постоянния фитосанитарен комитет преди 30 септември всяка година за разглеждане и приемане на всички необходими мерки като например:

- всички действия, които трябва да бъдат предприети на равнището на Общността в случай на установени нарушения на максималните прагове,

- необходимостта от публикуване на сверената и събрана информация.

4. Следните мерки могат да бъдат приети в съответствие с процедурата, установена в член 11а:

а) изменения на параграфи 2 и 3 от настоящия член, доколкото тези изменения се отнасят до данните за нотифициране;

б) подробни правила за прилагане, необходими за ефективното действие на разпоредбите на параграфи 2 и 3.

5. Не по-късно от 31 декември 1999 г. Комисията изпраща на Съвета доклад относно прилагането на настоящия член, придружен, при необходимост, с всякакви подходящи предложения.”

* ОВ L 221, 7.8 1986 г., стр. 43. Директива, последно изменена с Директива 96/33/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 35).”

6. В Член 8, параграф 1 думите „член 12” се заменят с „член 11 а”.

7. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

1. Когато дадена държава-членка, в резултат на нова е информация или на преоценка на съществуваща информация, счете че максимално допустимите граници, определени в приложение II представляват застрашават здравето на човека или животните, и следователно изискват предприемане на спешни действия, въпросната държава -членка може временно да намали максимално допустимите граници на нейна територия. В този случай, държавата-членка незабавно уведомява останалите държави-членки и Комисията за предприетите мерки, прилагайки декларация с мотивите за посочените мерки.

2. Комисията незабавно разглежда мотивите, изложени от държавата-членка, посочена в параграф 14 и се консултира с държавите-членки в рамките на Постоянния фитосанитарен комитет, оттук нататък наричан „комитета”; Комисията впоследствие дава незабавно своето становище и предприема необходимите мерки. Комисията уведомява незабавно Съвета и държавите-членки за всички предприети мерки. Всяка държава-членка може да се отнесе до Съвета във връзка с мерките, приети от Комисията, в 15-дневен срок от датата на тяхното обявяване. Съветът, който се произнася с квалифицирано мнозинство, може да вземе различно решение в срок от 15 дни от датата, на която въпросът е бил отнесен до него.

3. Ако Комисията счете, че максимално допустимите граници, посочени в приложение II, трябва да бъдат изменени за разрешаване на затрудненията, определени в параграф 1, и с оглед опазването на общественото здраве, Комисията инициира процедурата, установена в член 13, с оглед приемането на въпросните изменения. В този случай, държавата-членка, предприела мерките по параграф 1 може да продължи тяхното действие, докато Съветът или Комисията не вземе решение в съответствие с цитираната процедура;”

8. Член 10 се заменя със следния текст:

„Член 10

Без да се накърняват измененията, направени в приложенията в съответствие с членове 5, 5а, параграф 3 и член 9, измененията към приложенията се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 12, като се отчита съществуващото научно и техническо познание. По-специално, при определянето на максимално допустими граници на

остатъчни вещества, трябва да се държи сметка за оценката на риска при поемане на храни и броя и качеството на наличните данни;”

9. Член 11 се заличава.

10. Следните членове се добавят:

„Член 11 а

Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срок, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да приеме по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета се претеглят съгласно метода, определен в този член. Председателят не гласува.

Комисията приема набелязаните мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията внася незабавно предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичане срок от три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 11б

Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срок, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да одобри по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета имат тежест в съответствие с регламентираното във въпросния член. Председателят не гласува.

Комисията приема набелязаните мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията внася незабавно предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако, след изтичане на срок от 15 дни от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.”

11. Член 12, параграф 2, 3 и 4 се заменя със следния текст:

„2. Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срок, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да одобри по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета се претеглят по метода, определен в този член. Председателят не гласува.

3. Комисията приема набелязаните мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

4. Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията внася незабавно предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

5. Ако след изтичане на период от три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията, освен в случаите, когато Съветът се е произнесъл против мерките с обикновено мнозинство.”

12. Член 14 се заменя със следния текст:

„Член 14

Държавите-членки въвеждат в сила закони, подзаконов и административни разпоредби, необходими, за да се гарантира, че измененията в приложение II, произлизащи от решенията, посочени в членове 4, параграф 1 и 2, член 5, 5а, параграф 3, член 9, параграф 3 и член 10, могат да бъдат прилагани на тяхна територия в срок най-много до осем месеца от тяхното приемане и в по-кратък срок, когато това се налага поради неотложни причини, касаещи опазването на човешкото здраве.

С оглед защитата на законните очаквания, актовете на Общността по прилагане на законодателството, могат да предвиждат преходни периоди във връзка с въвеждането на някои максимално допустими граници на остатъчни вещества, позволяващи нормална търговия със събраните продукти.”

Член 3

Директива 86/363/ЕИО се изменя както следва:

1. Член 1, параграф 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

1. Настоящата директива се прилага за храни от животински произход, изброени в приложение I, за продукти, получени от тях след сушене или преработка, както и за съставните храни, в чийто състав са включени, доколкото могат да имат остатъчно съдържание на пестициди.”

2. Настоящата директива се прилага, без да се накърняват

а) Директива 74/63/ЕИО на Съвета от 17 декември 1973 г. относно определянето на максимално допустими граници на нежелани вещества и продукти във фуражите*;

б) Директива 91/321/ЕИО на Комисията от 14 май 1991 г. относно продуктите за кърмачета и последващите продукти** и Директива 96/5/ЕО на Комисията от 16 февруари 1996 г. относно преработените храни на зърнена основа, и детските храни, предназначени за кърмачета и малки деца***.

Въпреки това, до установяването на максимално допустими граници в съответствие с член 6 от Директива 91/321/ЕИО или член 6 от Директива 96/5/ЕО разпоредбите на член 5а, параграф 1 и член 5а, параграфи от 3 до 6 от настоящата директива се прилагат за съответните продукти.

3. Настоящата директива се прилага също и за продукти, посочени в параграф 1, предназначени за износ в трети страни:

4. Настоящата директива не се прилага за продукти, посочени в параграф 1, ако за тях задоволително може да бъде установено, че те са предназначени за производство на продукти, различни от храни и фуражи за животни.

* ОВ L 38, 11.2.1974 г., стр. 31. Директива, последно изменена с Директива 96/25/ЕО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 35).

*** ОВ L 175, 4.7.1991 г., стр. 35. Директива, последно изменена с Директива 96/4/ЕО (ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 12).

*** ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 17.”

2. В член 2, параграф 1 думите „изброени в приложение II” се заличават.

3. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

1. Независимо от член 6, продуктите, посочени в член 1, не трябва да имат, от момента на тяхното пускане в обращение, остатъчни вещества от пестициди в граници, по-високи от посочените в списъка по приложение II.

Посоченият списък с остатъчни вещества от пестициди и техните максимално допустими граници се установяват в приложение II в съответствие с процедурата, определена в член 12, като се отчита съществуващото научно и техническо познание.

2. В случай на сушени или преработени продукти, чиито максимално допустими граници не са изрично определени в приложение II, приложимите максимално допустими граници се определят в приложение II, като се вземат предвид съответно, концентрацията, постигната в процеса на сушене или концентрацията или разреждането, постигнато при преработката. Факторите на концентрация или разреждане, обхващащи концентрацията или разреждането, постигнати при някои операции на сушене или преработка могат да се определят за някои сушени или преработени продукти в съответствие с процедурата, определена в член 12.

3. В случаите на съставни храни, които съдържат смес от съставки и за които не са определени максимално допустими граници на остатъчно вещества от пестициди, приложимите максимално допустими граници не могат да надвишават границите, посочени в приложение II, като се отчита относителната концентрация на съставките в сместа, както и разпоредбите на параграф 2.

4. Държавите-членки гарантират, най-малкото чрез контролни проби, съответствието с максимално допустимите граници, посочени в параграф 1. Необходимите проверки и наблюдение се осъществяват в съответствие с Директива 89/397/ЕИО на Съвета от 14 юни 1989 г. относно официалния контрол на храните*, с изключение на член 14 от нея, и Директива 93/99/ЕИО на Съвета от 29 октомври 1993 г. относно допълнителни мерки, свързани с официалния контрол върху храните**, с изключение на членове 5, 6 и 8 от нея.

* ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 23.

** ОВ L 290, 24.11.1993 г., стр. 14.”

4. Член 5 се заменя със следните два члена:

„Член 5

В случай, че за продукт, принадлежащ към групата, посочена в приложение I, временно допустима максимална граница на остатъчни вещества, приложима в рамките на Общността, бъде установен от Комисията в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 1, буква е) от Директива 91/414/ЕИО от 15 юли 1991 г. относно предлагането на продукти за растителна защита на пазара*, съответната граница се посочва в приложение II с позоваване на въпросната процедура.

Член 5а

1. По смисъла на настоящия член държавата-членка по произход се определя като държавата-членка, на чиято територия продукт, посочен в член 1, параграф 1, е законно произведен и се търгува или е пуснат в обръщение, а държавата-членка по местоназначение се определя като държавата-членка, на чиято територия посоченият

продукт е въведен и пуснат в обращение за операции, различни от транзита към друга държава-членка или трета страна.

2. Държавите-членки предприемат мерки за установяване на максимално допустими граници на остатъчни вещества, постоянни или временни, за продуктите, посочени в член 1, параграф 1, внесени на тяхна територия от държава-членка по произход, като се отчита добрата земеделска практика в държавата-членка по произход, без да се накърняват условията, необходими за защита на здравето на потребителите, в случаите, когато максимално допустимите граници на остатъчни вещества не са били установени за такива продукти в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 1 или член 5.

3. В случай, че:

- не са били установени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди за продукти, посочени в член 1, параграф 1 в съответствие с член 4, параграф 1 или член 5, и

- продуктът, който удовлетворява максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, приложими в държавата-членка по произход, е бил подложен в държавата-членка по местоназначение на мерки, чийто ефект е да забранят или ограничат неговото пускане в обращение на основание, че продуктът съдържа остатъчни вещества от пестициди в концентрации, надвишаващи максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, приети в държавата-членка по местоназначение, и

- или държавата-членка по местоназначение е въвела нови максимално допустими граници на остатъчни вещества, или е променила границите, установени в нейното законодателство, или е променила проверките, които се явяват несъразмерни и/или дискриминационни в сравнение с проверките за вътрешната ѝ продукция, или максимално допустимите граници на остатъчни вещества, прилагани от държавата-членка по местоназначение се различават съществено от съответните граници, въведени от други държави-членки, или максимално допустимите граници на остатъчни вещества, установени от държавата-членка по местоназначение представлява равнище на защита, несъразмерно с равнището на защита, прилагано от държавата-членка относно пестициди със сходен риск или за сходни земеделски продукти или храни,

прилагат се следните разпоредби с изключителен характер:

а) държавите-членки по местоназначението съобщават за предприетите мерки останалите заинтересувани държави-членки и Комисията в 20-дневен срок от датата на тяхното приемане. Нотификацията съдържа документи за всички факти относно въпросните мерки.

б) въз основа на нотификацията, посочена в буква а), двете заинтересувани страни-членки установяват незабавно контакт помежду си, за да отстранят, когато това е възможно, забранителния или ограничителния ефект от мерките, предприети от държавата-членка по местоназначение, посредством съгласувани между двете държави нови мерки; държавите-членки си предоставят взаимно всякаква поискана информация.

В срок от три месеца от датата на посочената в буква а) нотификация, всяка заинтересувана държава-членка уведомява Комисията за резултатите от тези контакти и по-специално за мерките, които има намерение да предприеме, ако такива се предвиждат, включително относно съгласуваните максимално допустими граници. Държавите-членки по произход информират останалите държави-членки за резултатите от въпросните контакти;

в) Комисията отнася въпроса незабавно до Постоянния фитосанитарен комитет и, по възможност, внася предложение, насочено към установяването в приложение II на временни максимално допустими граници на остатъчни вещества, каквито се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 12.

В своето предложение, Комисията взема под внимание съществуващото научно и техническо познание по въпроса и по-специално информацията, предоставена от заинтересуваните държави-членки, особено що се отнася до токсикологичните оценки и изчислителните ADI, добрата земеделска практика и експерименталните данни, използвани от държавите-членки на произхода за установяване на максимално допустимите граници на остатъчни вещества, както и посочени от държавите-членки по местоназначение мотиви за предприемането на въпросните мерки.

Периодът на действие на временните максимално допустими граници се посочва в приетите законови актове и не може да надвишава четири години. Този период може да бъде обвързан представянето от страна на държавите-членки по произход и/или други заинтересувани държави-членки, на експерименталните данни, поискани от Комисията, за да установи максимално допустимите граници на остатъчни вещества в съответствие с член 4, параграф 1. По тяхна молба, Комисията и държавите-членки могат да бъдат информирани относно установената програма на изпитанията.

4. Всички мерки, предвидени в параграфи 2 или 3, се предприемат от държавите-членки при надлежно спазване на техните задължения по Договора и по-специално на членове от 30 до 36 от него.

5. Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. относно определяне на процедура за информация в областта на техническите стандарти и норми**, не се прилага за мерките, приети и обявени от държавите-членки съгласно параграф 3 от настоящия член.

6. Подробни мерки относно прилагането на процедурата, определена в настоящия член, могат да бъдат приемани в съответствие с процедурата, посочена в член 11а .

*ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12).

** ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Директива 96/139/ЕО (ОВ L 32, 10.2.1996 г., стр. 31)."

5. Следният параграф се добавя в края на член 7:

Комисията сверява и съчетава въпросната информация и я обработва, заедно с резултатите от проверките, извършени в съответствие с Директива 86/362/ЕИО* и 90/642/ЕИО**.

*ОВ L 221, 7.8.1986 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 96/33/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 35).

**ОВ L 350, 14.12.1990 г., стр. 71. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12)."

6. В член 8, параграф 1, думите „член 12” се заменят с „член 11а”.

7. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

1. Когато дадена държава-членка, в резултат на нова информация или на преоценка на вече съществуваща информация, счете, че максимално допустимите граници, определени в приложение II, представляват опасност за здравето на човека или на животните, и следователно изисква предприемането на спешни действия, въпросната държава-членка може да намали временно максимално допустимите граници на своята територия. В този случай, тя трябва незабавно да нотифицира останалите държави-членки и Комисията за предприетите мерки заедно с изложение на мотивите за това.

2. Комисията незабавно разглежда мотивите, изложени от държавата-членка, посочена в параграф 14 и се консултира с държавите-членки в рамките на Постоянния фитосанитарен комитет, оттук нататък наричан „комитета”; Комисията впоследствие дава незабавно своето становище и предприема необходимите мерки. Комисията уведомява незабавно Съвета и държава-членки за всички предприети мерки. Всяка държава-членка може да се отнесе до Съвета във връзка с мерките, приети от Комисията, в 15-дневен срок от датата на тяхното нотифициране. Съветът, който се произнася с квалифицирано мнозинство, може да вземе различно решение в срок от 15 дни от датата, на която въпросът е бил отнесен до него.

3. Ако Комисията счете, че максимално допустимите граници, посочени в приложение II, трябва да бъдат изменени за разрешаване на затрудненията, посочени в параграф 1, и с оглед опазването на общественото здраве, Комисията инициира процедурата, установена в член 13, с оглед приемането на въпросните изменения. В този случай, държавата-членка, предприела мерките по параграф 1 може да продължи тяхното действие, докато Съветът или Комисията не вземе решение в съответствие с упоменатата процедура;”

8. Член 10 се заменя със средния текст:

4Член 10

Без да се накърняват измененията, направени към приложенията в съответствие с членове 5, 5а, параграф 3 и член 9, измененията към приложенията е приемат в съответствие с процедурата, установена в член 12, като се отчита съществуващото научно и техническо познание. По-специално, при установяването на максимално

допустими граници на остатъчни вещества, следва да се отчита съответната оценка на риска при поемането на храната и броя и качеството на наличните данни.

9. Член 11 се заличава.

10. Следните членове се добавят:

„Член 11а

Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Представителят на Комисията представя на комитета проекти за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срока, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да приеме по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета се претеглят в съответствие с метода, определен в този член. Председателят не гласува.

Комисията приема предвидените мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията незабавно внася предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичане на срок от три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 11б

Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срок, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да одобри по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета се претеглят в съгласно метода, определен в този член. Председателят не гласува.

Комисията приема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на комитета.

Ако мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията внася незабавно предложение в Съвета относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичане на срок от 15 дни от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.”

11. Член 12, параграфи 2, 3, 4 се заменят със следния текст:

„2. Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срок, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да одобри по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета се претеглят в съответствие с метода, посочен във въпросния член. Председателят не гласува.

3. Комисията приема набелязаните мерки, ако те са в съответствие с становището на комитета.

4. Ако набелязаните мерки не са в съответствие със становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията незабавно внася в Съвета предложение относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

5. Ако след изтичането на период от три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията, освен в случаите, когато Съветът се е произнесъл против мерките с обикновено мнозинство.”

12. Член 14 се заменя със средния текст:

„Член 14

Държавите-членки въвеждат закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се гарантира, че измененията в приложение II, произтичащи от решенията, упоменати в член 4, параграфи 1 и 2, членове 5 и 5а, параграф 3, член 9, параграф 3 и член 10 могат да бъдат приложени на тяхна територия в рамките на не повече от осем месеца след тяхното приемане и в рамките на по-кратък срок за прилагане, когато това се налага поради неотложни причини, касаещи опазването на здравето на човека.

С оглед закрилата на законните очаквания, актовете на Общността по прилагането на законодателството могат да предвиждат преходни периоди за въвеждането на някои максимално допустими граници на остатъчни вещества, позволяващи нормалната търговия с събраните продукти.”

Член 4

Директива 90/642/ЕИО се изменя, както следва:

1. Член 1, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Настоящата директива се прилага за продукти, определени в колона 1 на приложение I, примери за които са дадени в колона 2, доколкото продукти от въпросната група, или части от продукти, описани в колона 3, могат да имат остатъчно съдържание на пестициди.

Настоящата директива се прилага към същите продукти след тяхното сушене или преработка или след включването им в съставни храни, доколкото те могат да имат остатъчно съдържание на пестициди.”

2. Следният текст се добавя към член 1, параграф 2:

„д) разпоредбите на Директива 91/321/ЕИО на Комисията от 14 май 1991 г. относно продуктите за кърмачета и последващите продукти* и Директива 96/5/ЕО на Комисията от 16 февруари 1996 г. относно преработените храни на зърнена основа и детските храни, предназначени за кърмачета и малки деца**. Въпреки това, до установяването на максимално допустими граници в съответствие с член 6 от Директива 91/321/ЕИО или член 6 от Директива 96/5/ЕО, разпоредбите на член 5а, параграф 1 и параграфи 3-6 от настоящата директива се прилагат за съответните продукти.”

3. Член 2, буква а) се заменя със следния текст:

а) „остатъчни вещества от пестициди” означава остатъци от пестицидите и техните метаболити и продукти от разпадане или от реакции, които присъстват в или по продуктите, посочени в член 1;

* ОВ L 175, 4.7.1991 г., стр. 35. Директива, последно изменена с Директива 96/4/ЕО (ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 12).

** ОВ L 49, 28.2.1996 г., стр. 17.”

4. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

1. Продуктите в групата, или където е приложимо, в частите от продуктите, посочени в член 1 не трябва да имат от момента на тяхното пускане в обращение, остатъчно съдържание на пестициди в концентрации, по-високи от определените в списъка, посочен в приложение II.

Посоченият списък с остатъчни вещества от пестициди и техните максимално допустими концентрации се определят в приложение II в съответствие с процедурата, изложена в член 10а, като се отчита съществуващото научно и техническо познание. Остатъчното вещество от пестициди се включва в списък, доколкото Директива

76/895/ЕИО определя максимално допустими граници за такова остатъчно вещество от пестициди.

2. В случаите на сушени или преработени продукти, чиито максимално допустими граници не са изрично установени в приложение II, приложимата максимална граница се определя в приложение II, като се вземат предвид съответно, концентрацията, достигната в процеса на сушене или концентрацията или разреждането, постигнати при преработката. Факторът на концентрация или на разреждане, постигнат при някои операции на сушене или преработка може да бъде определен за някои сушени или преработени продукти в съответствие с процедурата определена в член 10а.

3. В случаите на съставни храни, които съдържат смес от съставки и за които не са определени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди, приложимите максимално допустими граници на остатъчни вещества не могат да надвишават границите, посочени в приложение II, отчитайки относителната концентрация на съставките в сместа и също така разпоредбите на параграф 2.

4. Държавите-членки гарантират, най-малкото чрез контролни проби, съответствието с максимално допустимите граници, посочени в параграф 1. Необходимите проверки и наблюдение се изпълняват в съответствие с Директива 89/397/ЕИО на Съвета от 14 юни 1989 г. относно официалния контрол на храните*, с изключение на член 14 от нея, и Директива 93/99/ЕИО на Съвета от 29 октомври 1993 г. относно допълнителни мерки, свързани с официалния контрол върху храните**, с изключение на членове 5, 6 и 8 от нея.

* ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 23.

** ОВ L 290, 24.11.1993 г., стр. 14.”

5. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

1. Държавите-членки назначават орган, който да гарантира, че наблюдението, посочено в член 3, параграф 4 се изпълнява.

2. а) до 30 юни всяка година държавите-членки изпращат до Комисията техните национални програми за наблюдение за следваща календарна година. Въпросните програми трябва да съдържат най-малко:

- продукти, които ще бъдат проверявани и броя на проверките, които ще бъдат извършени,
- остатъчни вещества от пестициди, което ще бъде проверявано,
- критериите, прилагани при съставянето на въпросните програми.

б) до 30 септември всяка година Комисията изпраща до Постоянния фитосанитарен

комитет проект за препоръка, установяващ координирана програма на Общността за наблюдение, в която се определя вземането на конкретни проби, които да бъдат включени в национална програма за наблюдение. Препоръката се приема в съответствие с процедурата, установена в член 10. Основната цел на програмата на Общността за наблюдение трябва да бъде оптималното оползотворяване на пробите от зърнени култури, включени в групата, посочена в приложение I, произведени в Общността или внесени на нейна територия, за да се гарантира съответствие с максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, установени в приложение II.

3. До 31 август всяка година държавите-членки трябва да изпратят до Комисията и до останалите държави-членки резултатите от анализите на пробите, взети предишната година в рамките на координираната програма на Общността за наблюдение и на програмата на Общността за наблюдение. Комисията сверява и събира въпросната информация заедно с резултатите от проверките, извършени в съответствие с Директиви 86/362/ЕИО и 86/363/ЕИО и анализира:

- нарушенията на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, и
- средните актуални граници на остатъчни вещества и съответните им стойности по отношение на установените максимално допустими граници на остатъчни вещества. Комисията постепенно трябва да изработи система, подготвяйки координираната програма за наблюдение, която може да позволи оценката на актуалната експозиция на храните на пестициди. Комисията изпраща въпросната информация на държавите-членки в рамките на Постоянния фитосанитарен комитет преди 30 септември всяка година за разглеждане и приемане на всички необходими мерки като например:
- всички действия, които трябва да бъдат предприети на равнището на Общността в случай на установени нарушения на максималните граници,
- необходимостта от публикуване на сверената и събрана информация.

4. Следните мерки могат да бъдат приети в съответствие с процедурата, установена в член 9:

- а) изменения на параграфи 2 и 3 от настоящия член, доколкото тези изменения се отнасят до данните за обявяване;
- б) подробни правила за прилагане, необходими за ефективното действие на разпоредбите на параграфи 2 и 3.

5. Не по-късно от 31 декември 1999 г. Комисията изпраща на Съвета доклад относно прилагането на настоящия член, придружен, при необходимост, с всякакви подходящи предложения.”

6. След член 5 се добавят следните членове:

„Член 5 а

Когато за продукт, принадлежащ към групата, посочена в приложение I, временна максимално допустима граница на остатъчни вещества от пестициди, приложима в рамките на Общността, бъде определена от Комисията в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 1, буква е) от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита *, въпросната граница се посочва в приложение II с позоваване на цитираната процедура.

Член 5 б

1. По смисъла на настоящия член държавата-членка по произход се определя като всяка държава-членка, на чиято територия продуктът, посочен в член 1, параграф 1 законно се произвежда, търгува или пуска в свободно обращение, а държавата-членка по местоназначение се определя като всяка държава-членка, на чиято територия въпросният продукт се внася и пуска в обращение за операции, различни от транзита към друга държава-членка или трета страна.

2. Държавите-членки предприемат мерки за установяване на максимално допустими граници на остатъчни пестициди, независимо дали са временни или постоянни, за продуктите, посочени в член 1, параграф 1, които са били внесени на тяхна територия от държава-членка по произход, отчитайки добрата земеделска практика в държавата-членка по произход, и без да се накърняват изискванията, необходими за защита на здравето на потребителите, в случаите, когато не са били установени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди за въпросните продукти в съответствие с член 3, параграф 1 или член 5а.

3. В случай, че:

- не са били установени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди за продуктите, посочени в член 1, параграф 1 в съответствие с член 3, параграф 1 или член 5а, и

- продукти, които удовлетворяват максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, прилагани в държавата-членка по произход, са били подложени в държавата-членка по местоназначение на мерки, чийто ефект е да забранят или ограничат пускането в обращение на въпросния продукт на основание на това, че продуктът съдържа остатъчни вещества от пестициди в концентрации, надхвърлящи максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, приети в държавата-членка по местоназначение, и

- държавите-членки по местоназначение са въвели нови максимално допустими граници на остатъчни вещества или са променили границите, установени в тяхното законодателство, или са внесли промени в проверките, които са несъразмерни или дискриминационни в сравнение с проверките на тяхната вътрешна продукция, или максималните граници на остатъчни вещества, прилагани от държавата-членка по местоназначение се различават съществено от съответните граници, установени от други държави-членки, или максимално допустимите граници на остатъчни вещества, прилагани от държавата-членка по местоназначение се явява несъразмерно защитна в

сравнение с равнището на защита, прилагано от държавата-членка относно пестициди, съставляващи сходен риск или за други сходни земеделски продукти или храни, прилагат се следните разпоредби с изключителен характер:

а) държавата-членка по местоназначение съобщава приетите мерки на останалите държави-членки и на Комисията в 20-дневен срок от тяхното приемане. Нотификацията трябва да съдържа документи, подкрепящи всички факти, свързани с приетите мерки.

б) въз основа на нотификацията, цитирана в буква а), двете заинтересувани държави-членки установяват незабавно контакт помежду си, за да отменят, когато това е възможно, забранителния или ограничителния ефект от мерките, предприети от държавата-членка по местоназначение, посредством съгласувани мерки между двете държави; държавите-членки представят всякава поискана информация една на друга. В срок от три месеца от датата на нотификацията, посочена в буква а) заинтересуваната държава-членка информира Комисията за резултатите от тези контакти и по-специално за мерките, които имат намерение да предприемат, ако такива се предвиждат, включително относно съгласуваните максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди. Държавите-членки по произход информират останалите държави-членки за резултатите от тези контакти;

в) Комисията отнася въпроса незабавно до Постоянния комитет по фитосанитарни въпроси и, по възможност, излиза с предложение за включване в приложение II на временни максимално допустими граници на остатъчни вещества, приети в съответствие с процедурата по член 10а.

В своето предложение, Комисията взема под внимание съществуващото научно и техническо познание по въпроса и по-специално данните, предоставени от заинтересованите държави-членки особено що се отнася до токсикологичните анализи и изчислителните ADI, добрата земеделска практика и експерименталните данни, използвани от държавата-членка по произход за установяването на максимално допустими граници на остатъчно вещества, заедно с мотивите, посочени от държавата-членка на местоназначението за предприемането на въпросните мерки.

Периодът на действие на временните максимално допустими граници се определя в приетите законодателни актове и не може да надвишава четири години. Въпросният период може да бъде обвързан предоставянето от страна на заинтересуваната държава-членка по произход и/или други заинтересувани държави-членки, на експериментални данни, поискани от Комисията, за да определи максимално допустими граници на остатъчни вещества в съответствие с член 3, параграф 1. По тяхна молба, Комисията и държавите-членки биват информирани редовно по отношение на определената програма за изпитвания.

4. Всички, предвидени в параграфи 2 или 3 мерки, се предприемат от държавите-членки при надлежно зачитане на техните задължения по Договора, по-специално на членове 30-36 от него.

5. Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. относно определяне на процедура за осигуряване на информация в областта на техническите стандарти и

разпоредби**, не се прилага за мерките, приети и нотифицирани от държавите-членки съгласно параграф 3 от настоящия член.

6. Подборни мерки относно прилагането на установената в настоящия член процедура, могат да бъдат приемани в съответствие с процедурата, определена в член 9.

*ОВ L 230, 19.8.1991 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 96/32/ЕО (ОВ L 144, 18.6.1996 г., стр. 12)

**ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Решение 96/139/ЕО (ОВ L 32, 10.2.1996 г., стр. 31)."

7. Член 7 се заменя със следния текст:

„Член 7

Без да се накърняват измененията, направени към приложенията в съответствие с членове 5а, 5б, параграф 3 и член 8, измененията към приложенията I и II в резултат на развитието на научното и техническото познание се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 10а. По-специално, при установяването на максимално допустими граници на остатъчни вещества трябва да се отчита съответната оценка на риска при поемането на храната и броя и качеството на наличните данни;"

8. Следните членове се добавят след член 10:

„Член 10а

Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.

Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът дава своето становище относно проекта в срок, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на случая. Становището се дава, ако е подкрепено с мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът е призван да приеме по предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в състава на комитета имат тежест в съответствие с регламентираното във въпросния член. Председателят не гласува.

Комисията приема набелязаните мерки, ако те съответстват на становището на комитета.

Ако предвидените мерките не съответстват на становището на комитета, или такова становище не е било дадено, Комисията внася незабавно предложение в Съвета, относно мерките, които трябва да бъдат предприети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичане на период от три месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията,

освен в случаите, когато Съветът се е произнесъл против мерките с обикновено мнозинство.

Член 10 б

Държавите-членки въвеждат в сила закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се гарантира, че измененията към приложение II, произлизащи от решенията, посочени в член 3, параграфи 1 и 2, членове 5а, 5б, параграф 3, членове 7 и 8, параграф 3, могат да се прилагат на тяхна територия в срок не по-повече от осем месеца от тяхното приемане и в по-кратък срок за прилагане, когато това се налага поради неотложни причини, касаещи опазването на здравето на човека.

С оглед закрилата на законните очаквания, актовете на Общността по прилагането на законите могат да предвиждат преходни периоди за въвеждането на някои максимално допустими граници за остатъчни вещества, позволяващи нормалната търговия с събрани продукти.”

Член 5

Държавите-членки въвеждат в сила закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се съобразят с настояща директива преди 31 декември 1998 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 6

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 25 юни 1997 година.

За Съвета:
Председател
J.VAN AARTSEN